

Németh Miklós 1951 – 2022 emlékére

Családja, tanítványai, kollégái, labdarúgók, szurkolók, sportbarátok, ismerősök emlékeznek rá. Németh Miklós Tamásiban született és nevelkedett középiskolás koráig, majd a Pécsi Tanárképző Főiskolán szerzett földrajz – testnevelés szakos tanári diplomát.

Labdarúgóedző édesapja korán felismerte fia jó adottságait és futball tehetségét. Már fiatal korában kiemelkedett társai közül ideális testalkatával, jó izomzatával. Iskolai szinten talaj és szertornában gyakorlati bemutatókat tarthatott. Nagyon szeretett focizni, minden lehetőséget megragadott a játékra, a foci volt a mindene. Édesapja fegyelmezett játékost nevelt belőle. Imádott dekázni, a dekázó versenyeket rendszeresen megnyerte Tamásiban. A felnőtt csapatba is hamar beilleszkedett, Fornád NB-III-as csapatának meghatározó játékosa volt. Szakmai körökben többen felfigyeltek magas fokú labdabiztonságára, játékintelligenciájára, pontos passzaira és sajátos látásmódjára a pályán. Társai felnéztek rá, az ellenfél játékosai is tisztelték gólerős játékát. Rendkívüli lehetőség adódott számára: a Fradi csapata játékosai közé hívta. A mai sportviszonyokkal szemben a régi időben nehezebb volt egy NB-I-es csapat látókörébe kerülni vidékről. Azonban édesapja nem tanácsolta számára a fővárosi patinás klubot.

A futballszakmai feljebbjutása érdekében a Szekszárdi Dózsa NB-I B-s csapatában folytatta a pályáját. Könnyen alkalmazkodott játékos társaihoz, egyre jobb technikai tudást szerzett, fejjele és lábbal ügyesebbé vált. Teszler Vendel, a labdarúgás szakmai igazgatója szerint társai közül gólerősségével tűnt ki, csendes, szerény, sportszerű játékos volt.

Testnevelő tanári állást Dombóváron kapott a Gárdonyi Géza sporttagozatos iskolában, a DMSC NB-III csapatába focizhatott tovább. Testnevelő-edzőként itt érte el legnagyobb sikerét az Országos Úttörő - Olimpia döntőjében 3. helyezést szerzett a labdarúgócsapat. Nagyon büszke volt tanítványaira. Alkalmanként megyei szervezésű iskolai tornaversenyeken pontozó bíróként is tevékenykedett.

Aktív labdarúgópályájának befejezése után hazaköltözött Tamásiba. Először az 518. Ipari Szakmunkásképző Iskolában, majd a Béri Balogh Ádám Gimnáziumban helyezkedett el testnevelőként. Ipari tanárként imádták a diákok és kollégái, szigorú volt, de igazságos. A téli hónapokban jégpályát alakított ki az iskola udvarán, ezzel próbált enyhíteni az iskola nehéz sportkörülményein. Diákjait rendszeresen vitte különféle sportversenyekre, pl. Vasas Kupákra. Felejtethetetlenek a tanár-diák focimeccsek, melyeken magabiztos volt és technikás, tekintélyt parancsolt a pályán.

Testnevelő tanárként a labdarúgás mellett több sportágban is szerepet vállalt, Dombóváron és Tamásiban úszásoktatással foglalkozott még. Tamásiban a helyi korosztályos labdarúgókat folyamatosan képezte, edzette. Miklós játéktudása és labdarúgás iránti alázata hétről hétre csalogatóvá vált a szurkolók körében, többen az ő személye miatt jártak mérkőzésre. Pályafutása során rendkívül sok focitornán vett részt, mint játékos, mint edző s számtalan kupával, éremmel tért haza. Kiváló labdarúgó pályafutása a kezdetektől fogva szülei, majd családja támogatásával valósulhatott meg. Halála előtt még részt vehetett édesapjáról elnevezett tamási város sporttelep névadó ünnepségén.

Közvetlensége, embersége tette különlegesebbé személyét. Nyugdíjas éveiben, a háttérben is figyelemmel kísérte szeretett sportágát, a labdarúgást. A családi hagyományokat tovább folytatta, jó szőlősgazda hírében is állt, többször nyert Tamásiban borversenyt. 1998-ban Tamási Város Testneveléséért és Sportjáért elismerésben részesült. A tamási labdarúgás történetének talán Németh Miklós volt a „legtehetségesebb” játékosa. Tamási, Tolna megye meghatározó sportegyéniségévé vált.

Emlékét tisztelettel megőrizzük.

dr. Savanyúné Turbók Mária

nyugdíjas testnevelő tanár, sportbarát